

[23] Καὶ τὸ λοιπὸν Βελισάριος οὔτε βία τὸ χωρίον ἐλεῖν οὔτε τινὰ ἐπιβουλὴν ἐπιδείξασθαι ὕδατος πέρι ἢ ἄλλου ὅτουοῦν ἐν σπουδῇ ἐποιεῖτο, μόνω τῷ λιμῷ περιέσεσθαι τῶν πολεμίων ἐλπίδα ἔχων. [24] Καὶ ἀπ'αὐτοῦ τῆς φυλακῆς ἰσχυρότατα ἐπεμελεῖτο. Οἱ τε Γότθοι καταδοκοῦντες ἔτι τὸν ἐκ Ῥαβέννης στρατὸν ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ τῶν ἀναγκαίων ἡσύχαζον. [25] Ἦδη δὲ οἱ ἐν Φισούλῃ πολιορκούμενοι ὡς μάλιστα τῷ λιμῷ ἐπιέζοντο, φέρειν τε τὸ κακὸν οὐχ οἰοί τε ὄντες, ἀπειπόντες δὲ καὶ πρὸς τὴν ἐκ Ῥαβέννης ἐλπίδα, τοῖς ἐναντίοις προσχωρεῖν ἔγνωσαν. [26] Κυπριανῶ τοίνυν καὶ Ἰουστίνω ἐς λόγους ἐλθόντες, τά τε πιστὰ ὑπὲρ τῶν σωμάτων λαβόντες, σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ φρούριον ὁμολογίᾳ παρέδωκαν. Καὶ αὐτοὺς οἱ ἀμφὶ Κυπριανὸν ζῦν τῷ Ῥωμαίων στρατῷ ἐπαγόμενοι, φρουρὰν τε αὐτάρκη ἐν Φισούλῃ καταστησάμενοι, ἐς Αὐξίμον ἦλθον. [27] Βελισάριος δὲ αὐτῶν τοὺς ἡγουμένους τοῖς ἐν Αὐξίμῳ βαρβάροις ἀεὶ ἐνδεικνύμενος ἐκέλευε τῆς ἀπονοίας μεθίεσθαι, τὴν ἐκ Ῥαβέννης ἀποσεισαμένοις ἐλπίδα. Ὅνησις γάρ τις οὐ μὴ ποτε οὐδὲ αὐτοῖς ἔσται, ἀλλ'ἐπὶ πλείστον τῇ ταλαιπωρίᾳ κεκακωμένοι οὐδὲν ἦσσαν ἐς ταῦτὸν τύχης τοῖς ἐν Φισούλῃ ἀφίξονται. [28] Οἱ δὲ πολλὰ ἐν σφίσιν αὐτοῖς λογισάμενοι, ἐπειδὴ τῷ λιμῷ οὐκέτι ἀντεῖχον, τοὺς τε λόγους ἐνεδέχοντο καὶ παραδοῦναι τὴν πόλιν ἠξίουσαν, ἐφ'ᾧ αὐτοὶ ἀπαθεῖς κακῶν ζῦν τοῖς χρήμασιν ἐπὶ Ῥαβέννης πορεύονται. [29] Διὸ δὴ Βελισάριος τοῖς παροῦσι διηπορεῖτο, πολεμίους μὲν τοιοῦτους τε τὴν ἀρετὴν καὶ τοσοῦτους τὸ πλῆθος τοῖς ἐν Ῥαβέννῃ ἀναμίγνυσθαι ἀξύμφορον εἶναι οἰόμενος, τοῦ δὲ καιροῦ ὑστερήσει ὡς ἥκιστα ἠθέλεν, ἀλλ'ἐπὶ Ῥαβεννᾶν τε καὶ Οὐίτιγιν, ἠωρημένων ἔτι τῶν πραγμάτων, ἰέναι. (...) [30] Τέλος δὲ οἱ τε Ῥωμαῖοι καιροῦ ὀξύτητι ἀναγκασθέντες, καὶ Γότθοι τῷ λιμῷ βιαζόμενοι ξυνίασιν ἀλλήλοις, ἐφ'ᾧ τῶν μὲν χρημάτων τὰ ἡμίσεια Ῥωμαῖοι ἐν σφίσιν αὐτοῖς διανέμονται, τὰ δὲ λειπόμενα Γότθοι ἔχοντες βασιλέως κατήκοι ᾧσιν.